

Училище на мечтите

Сигурен съм, че на планетата Земя около деведесет и пет процента от децата не обичат да ходят и не обичат нещата, свързани с училище, защото постоянно трябва да пишат домашни, постоянно трябва да учат уроци, да се готвят за тестове, контролни, изпитвания и най-вече по нелюбимите предмети, а не могат да изживеят весело детството си. Как би ми се искало да няма училище и вместо това всички да се раждаме научени, но знам, че това никога не би се сбъднало, затова ако може двете най-обични неща от мен, а именно технологиите и игрите и забавленията да се съчетаят заедно с училището, за да ходя с радост в него, то това ще бъде най-хубавото нещо на земята и вместо „училище-мъчилище“, то ще бъде „училище на мечтите“, а моето „училище на мечтите“ би било следното:

Първото важно нещо е начина на обличане, като облеклото ни ще бъде като холограма: всеки ще се облича така, както пожелае, а в очите на околните ще изглежда все едно сме облечени в еднакви униформи. И по това ще се познаваме кой от кое училище е.

Второто важно нещо според мен е, кога ще започваме и кога ще свършваме учебните занятия, защото аз го свързвам с безсъние, със ставане много рано и с учене и учене по 6-7 часа на ден, но в моето „училище на мечтите“ всичко ще се промени, защото ще ставам в 10 часа и ще си тръгвам в 13:30.

На следващо място бих отбелязал следната промяна: към обичайните учебни предмети, като Литература, Български език, Математика и т.н., бих включил и допълнителни, като час за игра с fidget spinner-и, fidget cube-ове и fidget cube spinner-и, час за строене с LEGO, като всяко изобретение ще бъде оценявано, а най-хубавите ще бъдат изпратени за международни конкурси, и дори ще включа свободен час, в който класният учител няма да го има не по уважителни причини, не че е болен и не е дошъл на училище, а просто няма да влезе в час, за да може да си поговорим, да се посмеем, да си разказваме вицове и дори да си кажем някоя вулгарна дума, но за да стане това, вратите, стените и прозорците на класните стаи ще бъдат звукоизолирани. С една дума, това ще е часът на ученика.

А що се отнася до материала на учебните предмети, ще бъде усвояван под формата на компютърни, телефонни и видео 3D игри, защото това е много лесно за нас, като всеки нов урок ще бъде ново отделно ниво с поднива и ще се пишат оценки колко добре са минати. Във всяко подниво и ниво ще има 6 специални ключови думи или фрази в сандъчета и колкото си намерил, такава оценка ще имаш. А изпитванията, тестовете и контролните ще са формирани с въпроси, като всеки отговор на въпрос ще бъде ключовата дума или фраза от намерените сандъчета. Но най-странното и шокиращо нещо е, че няма да имаме домашни в моето „училище на мечтите“, но бих искал да ходим на него през цялата седмица.

И идва моментът, в който ние ще минем всички поднива, нива и игри на дадените предмети и тогава ще завършим училище с диплома и грамота за отличен, много добър, добър, среден или слаб геймър (играч), след което следва дългоочакваната лятна ваканция, която ще се увеличи от 3 на 5 месеца, през която ще си тренираме и усъвършенстваме геймърските умения.

Ето това е училището на моите мечти, изпълнено с учене, но и с игри и забавления. Сега съм едва в седми клас, а докато завърша, има доста време това да стане реалност. А ако не за мен, то поне за някое следващо поколение. Защо не за моята сестричка например?